

Vezetői program

Az előzőekben leírt, elemzett intézményi tulajdonságok, sajátosságok meghatározó módon befolyásolják azokat az elképzeléseket, melyeket a jövőre vonatkozóan szeretnék megfogalmazni.

Természetesen igen fontos rögzítenem, hogy a bevett, megszokott, illetve már kialakult, akár több évtizedes hagyományokat, jó gyakorlatokat nem kívánom megváltoztatni, megszüntetni. Célom, hogy vonzó és elismert iskolává váljunk az elkövetkezendő években, tanévekben.

Szeretnék meghonosítani, megerősíteni egy másfajta gyermekszemléletet, egy új attitűdöt. Szeretném, ha a pedagógusok, a pedagógiai munkát segítők és mindenki, aki a gyermekekkel, tanulókkal bármilyen interakcióba kerülhet, kicsit változtasson jelenlegi hozzáállásán. El akarom érni, hogy tanulóink gyakorta megélt elhanyagoltságát – és itt inkább az érzelmi elhanyagolásra gondolok – nevelőink fel tudják oldani, hogy a ránk bízott gyermekeknek legyen legalább egy olyan pedagógusa, vagy felnőtt támogatója, aki őszintén meghallgatja, felmerülő gondjain, sérelmein átsegíti őket. Akihez őszintén odafordulhat, aki „szereti” őt hibáival együtt; aki megvédi, aki szót emel érte. Egyszerűen fogalmazva nem csak olyan pedagógus kell, aki ismeri és alkalmazza is a legújabb, legdivatosabb, leginkább kívánatos módszereket, oktatási formákat, hanem aki elfogadja, és mindenekfelett őket tartja munkája legfontosabb részének.

Úgy gondolom, iskolánk megfelelően fel van szerelve az eredményes és jó színvonalú nevelő-oktató munka további biztosításához. Természetesen éppen itt kell megragadni minden adódó lehetőséget az eszközök cseréjére, az elavultak esetében új beszerzésére, az újonnan meghonosodott irányzatok, szakmai fejlődést elősegítő berendezési tárgyak, eszközök, különösen az IKT eszközök fejlesztése terén. Egyre több civil támogatónk akad, akik segíteni próbálnak különböző fogyóeszközök, berendezések adományozásával. Sokat segítenek például ruhaneműk, egyéb fontos kiegészítők biztosításával a kollégiumi ellátásunkban. Ezeket a már meglévő kapcsolatokat tovább szeretném erősíteni és új szponzorok meghívásával tovább fejleszteni ezt a területet.

Az épületünkben működő másik két intézménnyel kialakult viszonyok sok kívánnivalót rejtenek még. Jelenlegi igazgatóknak elévülhetetlen érdemei vannak abban, hogy komoly eredményeket ért el ezen a területen, mivel az előző korban mindennapos konfliktusok uralták érintkezéseinket. A szakszolgálatnál dolgozó gyógypedagógusok magasan képzett szakemberek, akiknek esetleges szabad kapacitásait mi, szerződéses formában tudnánk

kihasználni, mint arra az idei tanévben először, már akadt is példa. Nagy lehetőségeket rejt ez a megoldás a mostani szakemberhiányos időszakban és mindenképpen szeretném ezt a vonulatot felerősíteni.

Befogadóképességünk kihasználása sokkal jobb is lehetne, de mivel a magyar oktatáspolitikában a sajátos nevelési igényű tanulók integrációja kiemelten fontos pozíciót foglal el, nem sok esélyünk van tanulói létszámunk, illetve kollégiumi férőhelyeink maximalizálására. Sok év alatt azt figyeltük meg, hogy a harmadik, negyedik évfolyamokon nagyarányú növekedés tapasztalható azon tanulók esetében, akik eddig integráltan tanultak valamelyik környező településen lévő általános iskolában. Aztán ez az emelkedés, a további osztályfokokon inkább csökkenésbe vált át. Mindezek mellett, fokozottabb figyelmet fogunk fordítani arra, hogy a mi iskolatípusunkban ellátható tanulók szülei egyre nagyobb számban minket válasszanak. Ennek érdekében hatványozott hangsúlyt fektetnék a szülők felé irányuló kommunikáció minőségi javítására.

Az autistákkal való foglalkozás nem csak hazánkban, hanem a világban is egy felfutó, „divatos” időszakot él meg. Amikor ez a célzottan nekik szóló nevelés-oktatás bekerült a mi palettánkba, még nem sejtettük, hogy ez mennyire jellemző lesz. Ma már három osztályunk is tisztán, csak velük, tehát nem vegyes csoportokban foglalkozik az autizmus spektrum zavar tüneteit produkáló tanulóinkkal. Az egyre növekvő szülői igényeket ki kell elégítenünk, elsősorban a számukra átalakított különleges funkciókkal rendelkező osztálytermek biztosításával. Ennek legalapvetőbb része a tágasság, a kis osztálylétszámok biztosítása, mivel számukra a megnövekedett élettér az egyik legfontosabb igény. Szakembereink továbbképzésében, illetve esetlegesen újonnan bekerülő kollégáink esetében is törekedni fogunk az ilyen speciális képzettségek meglétére.

Régóta tudjuk már, hogy a legjobb, legerkötelezettebb, legjobb szakemberek azokból a dolgozókból válnak, akik hajlandóak képezni magukat, hajlandóak továbbtanulni. Biztató jel, hogy intézményünkben jelenleg ketten már tanulnak, illetve további három munkatársunk kezdi meg ebben a tanévben tanulmányait valamelyik felsőoktatási képzőhely levelező formájának gyógypedagógiai képzésén. A távlati feladatellátásban komoly kilátásokat nyit számunkra, hogy a gyermekfelügyelők csoportjából kerül ki (reményeink szerint) négy jövőbeni gyógypedagógus munkatársunk is. Nagyon nagy szükség lenne munkájukra. Mindent meg fogok tenni azért, hogy ezek a dolgozók itt is maradjanak, miután megszerzik gyógypedagógus diplomájukat. Szükség lenne a jövőben olyan ösztönzőkre, amik segítségével a munka mellett a tanulást is vállalókat tudnánk segíteni, inspirálni. Miután azonban nincs semmi rendelkezésre álló erőforrásunk ezen kezdeményezésre,

csupán a remény marad, hogy oktatáspolitikánkat irányítók megértik, meglátják az ezen a területen tatóngó úrt.

Bízom benne, hogy a jövőben lehetőségünk nyílik olyan pályázaton részt venni, amelyik iskolaépület felújítást, modernizációt támogat. Helyzetelemzésemben említést tettem az épület állagáról, energetikai állapotáról. Lassacskán elodázhatatlanul fontos lesz megoldani ezt a problémát, mert a világban történő események, melyek az energiaválságot okozzák, egyre inkább arra szorítanak, hogy minden energiapazarló megoldást megszüntessünk a jövőben. Reálisan nem képzelhető el olyan forrás, amely csupán önerőből meg tudná oldani ezt a hatalmas ráfordítást követelő felújítást, mely nem csak a nyílászárók cseréjét, a homlokzati hőszigetelést, hanem egy belső festést is magában foglalhatna.

Továbbra sem kívánom feladni azt a gyakorlatot, hogy tanulóinkat utaztassuk azokról a településekről, amikről telephelyünk nem érhető el. Az évek során kialakult menetrend és megállóhelyek a lehető legracionálisabban működnek. A tanulók be-, illetve hazautaztatásának égisze alatt, ugyanazon járműparkkal történik, a nem elhanyagolható létszámú dolgozók utaztatása is. Ez, mint említettem a múltban megtörtént kétszeri átszervezés, illetve intézménybezárás miatt alakult ki. Rájuk a továbbiakban is szükségünk lesz, és csak így tudnak bejutni munkahelyükre. Szintén csak reménykedni tudok abban, hogy lesz olyan pályázat, amely tanulóink utaztatását szolgáló gépjárművek cseréjét teszi majd lehetővé a jövőben.

Értelmi fogyatékos tanulóink fejlesztésének meghatározó részét képezi a nyugodt, szabad környezet. Ennek egyik eszköze a parkunk, játszóterünk és persze a sportpályánk is. Az utóbbi időben sikerült némi újítást, felújítást eszközölni, de ezek még mindig kevésnek mutatkoznak. A parkban lévő dísznövények, fák és mindenféle virágok folyamatos gondozása, az immár 40 éve érintetlenül funkcionáló talaj felfrissítése igen fontos lenne. Szabadtéri játszóeszközeinket szigorú előírások szabályozzák, ezért ezeket csak az EU-ban elfogadottak szerint szabad cserélni.

Összegzés

Intézményvezetőként minden tudásommal, tapasztalatommal szeretném biztosítani a zavartalan, törvényes működést, ebben a pillanatról pillanatra változó környezetben. A mai oktatáspolitikát sok kihívással küzd, melyeket a felmerülő és megoldandó feladatok tükrében folyamatosan frissülő törvényi háttérrel igazítanak az igényekhez.

Értelmi fogyatékos tanulóinknak és fiatal felnőtt szakiskolásainknak nem csak a nevelés-oktatás magas szintű feltételeit, hanem a valós életre való felkészítés lehetőségét is biztosítani fogom.

Igazgatóként minden alkalmazottunk empátikus vezetőjeként, következetesen a szabályokat követő, szakmailag elhivatott, a terület iránt megingathatatlan lojalitással fogok tevékenykedni.

Vezetőként tehát három elvárásnak is meg szeretnék felelni: a fenntartó irányában a zavartalan és biztonságos működtetés, a tanulók felé a törvény által nekik járó színvonalas, mindent kielégítő nevelés-oktatás, s végül az alkalmazottak irányába történő segítő, együttműködő, de következetes vezetőként kívánom irányítani intézményünket a jövőben.

Ezek megvalósításában kérem a fenntartó segítő támogatását, illetve iskolánk alkalmazotti közösségének együttműködését.

Pásztó, 2022. október 26.

Köszönettel:

Pistyúr Gábor